

Disse ændringer vil sammen med ændringerne af myndighedsstrukturen indebære, at Miljøministeriet løbende skal yde rådgivning og besvare konkrete forespørgsler o.lign.

Som anført ovenfor foreslås sten- og jorddiger omfattet af den generelle beskyttelse af småbiotoper, men således at særligt værdifulde sten- og jorddiger beskyttes som fortidsminder. Miljøministeren foretager en registrering og fortidsmindebeskyttelse af de særligt værdifulde sten- og jorddiger.

3.2.3. Tilladelsesordning for udsætning af dyr

Det foreslås at knytte en tilladelsesordning til udsætning af dyr (bortset fra pattedyr og fugle, der henhører under lov om jagt og vildtforvaltning), der ikke tilhører landets naturlige, vildtlevende fauna. Det foreslås endvidere, at miljøministeren får hjemmel til at udfærdige regler om en tilsvarende tilladelsesordning for udsætning af planter, der ikke tilhører den naturlige vildtlevende flora. Tilladelsesordningen administreres af miljøministeren. I forbindelse med tilladelsesordningen skal der endvidere udarbejdes administrative retningslinier samt vejledning og informationsmateriale.

3.2.4. Klagesystemet

Efter forslaget kan stort set alle afgørelser truffet efter loven påklages én gang.

Amtsrådenes, kommunalbestyrelsernes og fredningsnævnenes afgørelser kan således påklages til Naturklagenævnet, og det samme gælder miljøministerens ekspropriationsbeslutninger efter forslaget § 60. Klager over fredningsnævnenes afgørelser om fredning (§ 43) og over miljøministerens ekspropriationsbeslutninger (§ 60) samt klager, der indgives af miljøministeren, skal altid afgøres af Naturklagenævnet. Nævnet skal i øvrigt kun træffe afgørelse i de klagesager, som efter nævnets vurdering rummer spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål. De øvrige klager henvises af nævnet til miljøministerens afgørelse. Det skønnes, at omkring 100 klagesager pr. år vil blive behandlet og afgjort af Naturklagenævnet.

Det forudsættes, at Miljøministeriets bistand til Naturklagenævnet vil få stort set samme omfang og karakter som den bistand, der efter den gældende naturfredningslov ydes til Overfredningsnævnet.

Med udvidelsen af den generelle beskyttelse af naturtyper og småbiotoper til også at omfatte ferske enge, overdrev og sten- og jorddiger samt nedsættelsen af størrelsesgrænserne må der forventes knap en tredobling af det hidtidige antal klager til miljøministe-

ren over amtsrådenes afgørelser, svarende til ca. 275 sager årligt.

Klager over kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes afgørelser vedrørende bygge- og beskyttelseslinier, som skal afgøres af miljøministeren, skønnes at udgøre ca. 125 sager årligt.

Hertil kommer klager til miljøministeren over amtsrådenes afgørelser efter bestemmelserne om offentlighedens adgang. Det er vanskeligt at skønne over det antal sager, disse bestemmelser vil give anledning til.

3.2.5. Erstatning for brand- og hærværksskader

Den gældende ordning, hvorefter miljøministeren i henhold til en tekstanmærkning (nr. 53 til § 23) på de årlige finanslove kan yde erstatning for brand- og hærværksskader samt tyveri i forbindelse med offentlighedens adgang til private skove, foreslås i princippet lovfæstet og udvidet til også at omfatte skader i forbindelse med offentlighedens adgang til private udyrkede arealer og private anlagte veje og stier.

Den gældende ordning omfatter som nævnt de private skove, der dækker 8 pct. af landets areal.

Ved en udvidelse af ordningen vil en stor del af landets landbrugsarealer teoretisk blive berørt af ordningen, men det vil ikke være alle arealer, der vil være af interesse for offentligheden. Det er vanskeligt at skønne over størrelsen af de arealer, der rent faktisk vil blive berørt, men det vil navnlig være den del af landbrugsarealerne, der karakteriseres som marginale jorde, samt nogle bynære arealer og andre særlige arealer.

Det er ligeledes vanskeligt at skønne over skadernes art og omfang, men der må især forventes at blive tale om skræmning og skambidning af dyr, samt tyveri af og hærværk på landbrugsmaskiner og beskadigelse af afgrøder.

Under forudsætning af, at den udvidede ordning baseres på praksis efter den gældende ordning, skønnes der at blive behov for 1,5 mio. kr. til erstatninger.

Såfremt der i stedet indføres en forsikringsordning, der finansieres af staten, skønnes udgifterne hertil at være af nogenlunde samme størrelsesorden, idet det må understreges, at dette skøn ligeledes er behæftet med stor usikkerhed.

3.2.6. Øvrige ændringer

Som følge af den foreslåede afformalisering af fredningsplanlægningen vil visse arbejdsopgaver bortfalde.